

forskellige Landsdele med 7 til København, 5 til Øerne og 8 til Jylland.

For at opnaa dette tarvelige Resultat forøges Folketingets Medlemstal med 26, en Foranstaltning, der hverken vil være til Gavn for Arbejdet paa Rigsdagen eller vække Bifald i Befolkningen.

Ved Valgmandsvalgene til Landstinget bortkaster man systematisk Minoriteterne, ved at Valgmændene skal vælges i hver Kommune for sig, og frembringer ogsaa for Landstinget en Repræsentation, der bliver langt fra Begrebet den *lige Valgret*. Bestemmelsen om, at de kongevalgte Landstingsmænd i de første 8 Aar skal glide ind i de Pladser, der skal besættes ved Valg af de øvrige Landstingsmænd i Forhold til Partiernes Styrke, er, ganske fraset det efter Mindretallets Opfattelse utilbørlige i denne Fremgangsmaade — ikke mindst overfor de kongevalgte Medlemmer —, kun skikket til at forfuske den Tanke, der ligger til Grund for, at man har optaget landstingsvalgte Medlemmer, og til at forrykke den ved de almindelige Valg tilvejebragte Partifordeling.

Lovforslaget har da ogsaa vundet saa ringe Tilslutning, at alle har maattet forlade det.

Udvalgets Flertal er derimod blevet enigt om en Række Ændringer, som skaber et helt nyt Forslag. Men hvad der ovenfor er sagt om det forelagte Lovforslag med Hensyn til Uretfærdighed, kan gentages i skærpet Grad om Forslaget, saafremt det blev vedtaget i den ændrede Skikkelse.

Det indfører to helt forskellige Valgmaader til Folketinget, en for København og de 3 største Provinsbyer, medens de øvrige 95 Kredse beholder deres nuværende ulige Størrelse. For de første indføres et virkeligt Forholdstalsvalg, der i de tre Købstæder ganske vist kun kan give sig et begrænset Udslag, men for de sidste beholdes Valg i Enkeltmandskredse med Tilføjelse af Omvalg, hvad der næsten i alle Tilfælde vil være til Skade for Mindretallene.

Ved Ændringsforslaget, der erstatter de 3 Valgmænd for hver Kommune med 4 Sendemænd, erkender Forslagsstillerne selv Systemets Uretfærdighed, men *denne* lille Forandring kan ikke afhjælpe den tilstedeværende Brøst, der ligger i, at der vælges i for smaa Kredse.

Overfor dette Forsøg paa i den lige almindelige Valgrets Navn at skabe et vægtigt Privilegium for enkelte Partier maa Mindretallet tage bestemt Afstand og hævde, at hvorledes Valgretten end bestemmes i Grundloven, bør der ikke ske en Forskydning ved et Vrængebillede af en Valglov.

Mindretallet fremsætter derfor sine Ændringer for at føre Lovforslaget ind i en Form, der gennemfører et virkeligt Forholdstalsvalg og giver lige *Valgret* til alle Vælgere, medens Flertallets Forslag i det langt overvejende Antal Kredse kun giver *Stemmeret*.

Ved de af Mindretallet stillede Forslag deles Landet i 9 Folketingsvalgkredse, hvoraf Bornholm og Færøerne udgør de to, og i 7 Landstingskredse, hvoraf ligeledes Bornholm og Færøerne udgør de to.

I disse store Kredse kan alle Partier fuldt ud gøre deres Stemmer gældende, og Kredsene er paa den anden Side dog ikke større, end at Rigsdagsmændene fuldt ud kan være kendt med og varetage de særlige Interesser, som er af Vigtighed for den paagældende Landsdel.

Medens Valgrettens Udøvelse lettes ved Afstemning i Kommunerne, bevirker de større Folketingskredse ligesom ved Landstingsvalget de store Valgmandskredse (de nuværende Folketingskredse), at det kun bliver et meget ringe Antal Stemmer, der gaar til Spilde.

Mindretallet har hertil føjet en Fordelingsmaade, „de aftagende Valgtals Fordelingsregel“, for Folketingets Mandater (se nedenstaaende Eksempel), der er mere retfærdig end den D'Hondtske, og har ligesom Flertallet omskiftet denne for Landstingsvalgets Vedkommende med den for dette Valg velegnede og kendte Andræske Metode i en lidt forbedret Form.